

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

2002
13 Νοεμβρίου

№ 3 κ.ο.ε

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μουσικολογική Επιμέλεια : Evelin Voigtmann | Συντονισμός-Επιμέλεια Ύλης: Λίνα Μυλωνάκη
Γραφιστική επεξεργασία: Visual Options
Διαχωρισμοί: "Χρωμάνάλυση" | Εκτύπωση: Κουρτίδης Μυλαράκης
Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.: Νώντας Στυλιανίδης & Visual Options

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Μίκης Μιχαηλίδης

ΜΟΝΙΜΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.

Κάρολος Τρικολίδης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

■
Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Πατσαλίδης

■
Αντιπρόεδρος

Άρης Μπαζμαδέλης

■
Μέλη

Δημήτρης Πάτρας

Γιώργος Πολίτης

Δημήτρης Χανδράκης

**ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.)**

■
Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Γιακουμής

■
Αντιπρόεδρος

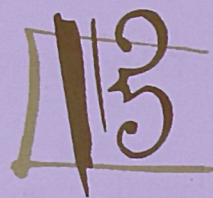
Κωνσταντίνος Χατζηκωνσταντίνου

■
Μέλη

Κωνσταντίνος Ζέρβας

Μαρία Τούρτα

Ιφιγένεια Παραστατίδου

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
13 Νοεμβρίου 2002

Νίκος Αθηναίος μαέστρος

Τζένη Δριβάλα σοπράνο

Μαίρη-Έλεν Νέζη μέτζο σοπράνο

Κρατική Χορωδία "Svetoslav Obretenov" - Βουλγαρία

Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.) ιδρύθηκε το 1959 από το Σόλων Μιχαηλίδη, με τον τίτλο "Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος". Αρχικά αποτέλεσε τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, αριθμώντας πενήντα μόλις μέλη. Το 1969, χάρη στις προσπάθειες του ιδρυτή της, κρατικοποιήθηκε και πήρε τη σημερινή της ονομασία. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική "σκυτάλη" της: πρώτος ο Σόλων Μιχαηλίδης και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης και ο Λεωνίδας Καβάκος. Σήμερα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και αναπληρωτής διευθυντής της είναι ο Μίκης Μιχαηλίδης.

Από την αρχή της καλλιτεχνικής της διαδρομής η Κ.Ο.Θ. συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά της ένα πλούσιο ρεπερτόριο, από το μπαρόκ μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 20ου αιώνα, με στόχο πάντοτε την ανάδειξη του μουσικού πολιτισμού συνολικά και πέρα από τα όρια του κλασικού. Πρωταρχικός στόχος της είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης και η προώθηση νέων ταλέντων. Πολλές ήταν, επίσης, οι πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις που πραγματοποιήσε.

Διάσημοι Έλληνες και ξένοι αρχιμουσικοί, καθώς και σολίστες διεθνούς ακτινοβολίας (Α. Khatchaturian, Οδ. Δημητριάδης, Μ. Rostropovich, Ν. Gutman, Μ. Maisky, Δ. Σγούρος, V. Ashkenazy, Ρ. Badura-Skoda, L. Kogan, Λ. Καβάκος, V. Tretjakov, V. Spivakov κ.ά.) έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί ετησίως μεγάλο αριθμό συναυλιών και έχει εμφανισθεί επανειλημμένα στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της Ελλάδας (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φεστιβάλ Φιλίππων) όσο και του εξωτερικού (Διεθνές Φεστιβάλ "Κύπρια" - Κύπρος, International Festival "Zino Francescatti" - Μασσαλία, Φεστιβάλ Eclectic, Βαλένθια κ.ά.).

Έχει, επίσης, εμφανισθεί στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμμετείχε στη συναυλία εγκαινίων του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης, όπου και πραγματοποιεί πλέον τις συναυλίες της.

Μίκης Μιχαηλίδης - Αναπλ. Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Γεννήθηκε στη Λευκωσία της Κύπρου το 1949. Άρχισε τις μουσικές του σπουδές στο βιολί και στα θεωρητικά στην Ελληνική Μουσική Ακαδημία της Λευκωσίας (1959-1968) και συνέχισε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης, με δάσκαλο στο βιολί τον Κοσμά Γαλιλαία και στα ανώτερα θεωρητικά το δείο του, Σόλωνα Μιχαηλίδη. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στην Ανώτατη Σχολή Μουσικής της Βιέννης. Παρακολούθησε σεμινάρια παλιάς μουσικής στο Βέλγιο και στη Νίκαια κοντά στον Leonid Kogan και στον A. Loewengut, καθώς και μαθήματα διεύθυνσης συνόλου και βιολιού στο Κονσερβατόριο της Βιέννης. Είναι απόφοιτος του Royal School of Music του Λονδίνου, με δίπλωμα εκτελεστού βιολιού.

Ξεκίνησε τις πρώτες του εμφανίσεις στην τηλεόραση και στο ραδιόφωνο της Κύπρου σε ηλικία μόλις 12 ετών. Υπήρξε μέλος του Τρίο Λευκωσίας και της Ορχήστρας της Ραδιοφωνίας (CBC), της οποίας ήταν και σολίστ. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του στην Αυστρία ήταν μέλος της Ορχήστρας Δωματίου "Cappella Academica" (1973-78), με συναυλίες και ηχογραφήσεις σε όλη την Ευρώπη. Υπήρξε, επίσης, μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας του Durban στη Ν. Αφρική, μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας Tonkünstler της Βιέννης (1976-1981), ιδρυτής και μέλος του TRIO METAMORFON με συναυλίες, ηχογραφήσεις και τηλεοπτικές εμφανίσεις στην Ευρώπη (1979-81), μέλος του συγκροτήματος παλιάς μουσικής "Clemencic Consort", με το οποίο περιόδευσε σε Ευρώπη και Αμερική (1971-1985).

Επιστρέφοντας στην Ελλάδα δίδαξε βιολί και ορχήστρα στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης (1981-1985) και στο Δημοτικό Ωδείο Κατερίνης (1981-1991). Υπήρξε διευθυντής των μουσικών σεμιναρίων "ΒΕΡΤΙΣΚΟΣ", μαέστρος της Ορχήστρας Νέων Β. Ελλάδος, της Ορχήστρας "Pro Musica" Θεσσαλονίκης και μέλος του συγκροτήματος "Αυλέχορδον".

Έδωσε ιδιαίτερο βάρος στους Έλληνες συνθέτες και στους νέους εκτελεστές. Κάθε χρόνο οι μαθητές του κατακτούν βραβεία και χρυσά μετάλλια σε πανελλήνιους και τοπικούς διαγωνισμούς. Έχει χράγει δύο βιβλία: το *"Μαθαίνω Βιολί"* για μικρούς βιολιστές και τα *"Απλά Παιδαγωγικά"* για έρχορδα. Ανέβασε πρώτος παιδική όπερα και παιδικό μιούζικαλ στην Ελλάδα (στο Βασιλικό Θέατρο), καθώς και παιδικό μουσικό θέατρο (στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος). Τόσο σαν βιολιστής όσο και σαν μαέστρος έκανε πολλές παγκόσμιες και πανελλήνιες πρώτες εκτελέσεις.

Είναι Α' Κορυφαίος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, ενώ διδάσκει βιολί, ορχήστρα και μουσική δωματίου στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης από το 1985. Επί πολλά χρόνια είναι μέλος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και από το Μάρτιο του 2001 είναι Αναπληρωτής Διευθυντής της Κ.Ο.Θ.

ΤΕΤΑΡΤΗ

13 Νοεμβρίου 2002

Μ.Μ.Θ. - 21:00

Νίκος Αθηναίος μαέστρος

Τζένη Δριβάλα σοπράνο

Μαίρη-Έλεν Νέζη μέτζο σοπράνο

Κρατική Χορωδία "Svetoslav Obretenov" - Βουλγαρία

GUSTAV MAHLER

*Συμφωνία αρ. 2 για μεγάλη ορχήστρα, σοπράνο, άλτο
και μεικτή χορωδία, σε ντο ελάσσονα*

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 72'

I. Allegro maestoso, II. Andante moderato, III. Με ήρεμη ρευστή κίνηση (attacca)
IV. *Urlicht*. Πολύ χιορταστικά, αλλά απλά (attacca), V. Στο τέμπο του σκέρτσο

Νίκος Αθηναίος - Διευθυντής ορχήστρας

Ο Νίκος Αθηναίος γεννήθηκε στο Χαρτούμ του Σουδάν. Μεγάλωσε στην Αθήνα, όπου και σπούδασε πιάνο στο Ωδείο Αθηνών με τη Ζωή Αχελάστου και τη Μαρία Χαιροχιώρχου-Σιχάρα, μελετώντας ταυτόχρονα αρμονία, αντίστιξη και σύνδεση με τους Gunter Becker και Γιάννη Α. Παπαϊωάννου.

Μετά το δίπλωμα του πιάνου με άριστα και Α' βραβείο παμψηφεί (1968), συνέπραξε ως σολίστ με όλες τις σημαντικές ορχήστρες της Ελλάδας, πριν φύγει, με γερμανική υποτροφία, για την Κολωνία. Ολοκλήρωσε τις μουσικές του σπουδές στην Ανώτατη Μουσική Σχολή της Ρηνανίας, μελετώντας και τελειώνοντας ταυτόχρονα πιάνο, σύνδεση και διεύθυνση ορχήστρας, στην οποία και αφιερώθηκε αποκλειστικά, από το 1978.

Ξεκίνησε την καριέρα του ως βοηθός μαέστρου στο Εθνικό Θέατρο-Όπερα του Μανχάιμ και, μετά από διάφορους ενδιάμεσους σταθμούς ως τακτικός μαέστρος όπερας, διορίστηκε το 1990 γενικός μουσικός διευθυντής στη Φρανκφούρτη επί του Όντερ και αποκλειστικός μαέστρος της Φιλαρμονικής Ορχήστρας της πόλης. Μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα οδήγησε την ορχήστρα αυτή, από μέτριο επαρχιακό σύνολο σε πρώτο συμφωνικό σύνολο του ομοσπονδιακού κράτους του Βραδεμβούργου, εξέλιξη που τεκμηριώθηκε με τη μετονομασία της ορχήστρας σε Κρατική Ορχήστρα της Φρανκφούρτης.

Με την ορχήστρα αυτή έχει μέχρι σήμερα πραγματοποιήσει σειρά περιοδειών στη Γερμανία - με συναυλίες, μεταξύ άλλων, και στο Βερολίνο, στην Κολωνία, στη Βόννη και στη Βρέμη - και στο εξωτερικό, με σημαντικές εμφανίσεις σε μεγάλα ευρωπαϊκά κέντρα. Επίσης, έχει ηχογραφήσει μια σημαντική σειρά CD, αποσπώντας διεθνή βραβεία, εκκωμιαστικά σχόλια και αναχνώριση.

Σαν προσκεκλημένος μαέστρος έχει συνεργαστεί με διάφορες γερμανικές και άλλες ευρωπαϊκές ορχήστρες. Το 1989 διηύθυνε τη Φιλαρμόνια του Λονδίνου σε δύο συναυλίες, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών, ενώ από το 1981 μέχρι σήμερα έχει συνεργαστεί επανειλημμένα με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.

Το ρεπερτόριό του ξεπερνά σήμερα τις 50 όπερες και τα 350 συμφωνικά έργα. Από το Μάιο 2000 είναι καλλιτεχνικός διευθυντής του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης.

Τζένη Δριβάλα - Σοπράνο

Γεννήθηκε στην Καλαμάτα, αλλά μεγάλωσε στην Αθήνα, όπου και σπούδασε. Απόφοιτος της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών και της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου, μελέτησε παράλληλα πιάνο και κλασικό τραγούδι στο Ωδείο Αθηνών. Τις μουσικές της σπουδές ολοκλήρωσε στο Πανεπιστήμιο της Βρέμης (Γερμανία).

Μετά από δύο διεθνή πρώτα βραβεία στο κλασικό τραγούδι (Γαλλία και Ιταλία) και ένα ειδικό βραβείο "*Μαρία Κάλλας*" (Ιταλία), εμφανίζεται για πρώτη φορά στη σκηνή στην Ελλάδα (Εθνική Λυρική Σκηνή) σε πρωταγωνιστικό ρόλο (Λουτσία ντι Λαμμερμούρ) και, σχεδόν ταυτόχρονα, στον ίδιο ρόλο στην Ιταλία (1983).

Από τότε και μέχρι το 1990 κατοικεί στην Ελβετία (Ζυρίχη) και ακολουθεί διεθνή καριέρα στην Όπερα, σε μεγάλα θέατρα, κυρίως της Ευρώπης (Σκάλα του Μιλάνου, Κρατική Όπερα της Βιέννης, Εθνική Όπερα Αγγλίας στο Λονδίνο, Σατελέ και Σανζ Ελυζέ του Παρισιού κ.ά.), αλλά και των Ηνωμένων Πολιτειών (Σίτυ Όπερα της Νέας Υόρκης, Χιούστον κ.λ.π.), Αργεντινής (Μπουένος Άιρες), Αυστραλίας και Νότιας Αφρικής.

Από το 1990 εγκαθίσταται ξανά στην Αθήνα, συνεχίζοντας τη διεθνή καριέρα της, αλλά παράλληλα αφιερώνει περισσότερο χρόνο σε εμφανίσεις στην Ελλάδα (Εθνική Λυρική Σκηνή, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Ωδείο Ηρώδου Αττικού). Έτσι συμπεριλαμβάνει στο ρεπερτόριό της και έργα Ελλήνων συνθετών (Περικλή Κούκο, Θάνο Μικρούτσικο, Μίκη Θεοδωράκη, Χ. Βρόντο κ.ά.).

Τα τελευταία χρόνια έχει προσελκύσει το ενδιαφέρον της και το θέατρο πρόζας, με εμφανίσεις σε ρόλους αρχαίας τραγωδίας (Αχαμέων, Ορέστης).

Έχει διδάξει σε σεμινάρια μάστερκλας στην Αγγλία και στην Ελβετία. Τον επόμενο χρόνο θα δώσει μια σειρά διαλέξεων σε πανεπιστήμια των Ηνωμένων Πολιτειών με θέμα την όπερα και τη σχέση της με την αρχαία τραγωδία.

Μαίρη - Έλεν Νέζη - Μέτζο σοπράνο

Η μεσόφωνος Μαίρη-Έλεν Νέζη, μια από τις πιο διακεκριμένες λυρικές τραγουδίστριες της νεότερης γενιάς, έχει αποσπάσει τα θερμότερα σχόλια από το κοινό και τους κριτικούς για τις εμφανίσεις της στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Σπούδασε τραγούδι στο Εθνικό Ωδείο και στο Ωδείο Κόνταλντ με την Μίσα Ικεούτσι (δίπλωμα 1994) και έκανε μαθήματα τεχνικής και ερμηνείας με τους Βέρα Ρόζα, Αρρίγκο Πόλα, Φραγκίσκο Βουτσίνιο και Κώστα Πασχάλη. Σπούδασε, επίσης, υποκριτική στο Mayer-Lismann Opera Center του Λονδίνου.

Η πρώτη της εμφάνιση στην Εθνική Λυρική Σκηνή έγινε το 1996 με την Ντοραμπέλλα στο *"Έτσι Κάνουν όλες"*. Από τότε έχει ερμηνεύσει πολλούς πρωταγωνιστικούς ρόλους, όπως: Ροζίνα - *"Κουρέας της Σεβίλλης"*, Ξέρξης - *"Ξέρξης"*, Ανταλτζίζα - *"Νόρμα"*, Χένσελ - *"Χένσελ και Γκρέτελ"*, Οκτάβιαν - *"Ο Ιππότης με το Ρόδο"* κ.ά.

Από το 1997 συνεργάζεται με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, όπου έχει ερμηνεύσει ρόλους, όπως η Ντοραμπέλλα, η Ελένη της Σπάρτης στην *"Επιστροφή της Ελένης"* του Θάνου Μικρούτσικου, με εμφανίσεις και στον Μουσικό Μάιο της Φλωρεντίας, Τερέζα στην *"Υπνοβάτιδα"*, Φορτούνα και Παλλάδα στη *"Στέγη της Ποππαίας"*, και έχει συμμετάσχει σε συναυλίες μπαρόκ και σύγχρονης μουσικής.

Σε συνεργασία με την Όπερα Δωματίου Θεσσαλονίκης έχει ερμηνεύσει τον Ορφέα στο έργο *"Ορφέας και Ευρυδίκη"* του Γκλουκ και τη Ροζίνα στον *"Κουρέα της Σεβίλλης"*.

Παράλληλα με τις δραστηριότητές της στην όπερα, η Μαίρη-Έλεν Νέζη έχει συμπράξει ως σολίστ με όλα τα συμφωνικά σχήματα στην Ελλάδα και εμφανίζεται τακτικά σε ρεσιτάλ τραγουδιού ή συμπράττοντας με σύνολα μουσικής δωματίου και μουσικής μπαρόκ.

Σε συνεργασία με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Μόντρεαλ, υπό την διεύθυνση του Σαρλ Ντυτουά, έχει εμφανιστεί ως σολίστ στο Κάρνεγκι Χωλ (Carnegie Hall) και το Λίνκολν Σέντερ (Lincoln Center) της Νέας Υόρκης, όπως και στο Πλας Ντεζ Αρ (Places des Arts) του Μόντρεαλ.

Κρατική Χορωδία "Svetoslav Obretenov" - Βουλγαρία

Η βουλγαρική Κρατική Χορωδία "Svetoslav Obretenov" είναι το πιο αντιπροσωπευτικό χορωδιακό σύνολο της Βουλγαρίας. Ιδρύθηκε το 1944 από το συνθέτη Svetoslav Obretenov. Σήμερα αποτελεί ένα επιβλητικό σύνολο από επαγγελματίες τραγουδιστές, αποφοίτους, στην πλειοψηφία τους, της Βουλγαρικής Μουσικής Ακαδημίας. Ο μαέστρος Georgi Robev είναι ο διευθυντής της χορωδίας από το 1960.

Η χορωδία έχει έντονη συναυλιακή και δισκογραφική παρουσία και το όνομά της είναι ιδιαίτερα γνωστό στη Γαλλία, στη Μεγάλη Βρετανία, στην Ιταλία, στο Βέλγιο, στην Αυστρία, στη Ρωσία, στην Τσεχία, στη Σλοβακία, στη Γερμανία, στην Πολωνία, στη Ρουμανία, στην Ουγγαρία, στην Ελλάδα, στην Ελβετία, στην Ιαπωνία, στον Καναδά, στη Δανία, στο Ισραήλ, χώρες όπου γνώρισε μεγάλη επιτυχία. Έχει συμμετάσχει στα σπουδαιότερα μουσικά φεστιβάλ υπό τη διεύθυνση των: Herman Abendroth, Ricardo Mutti, Zubin Mehta, Genadi Rojdestvenski, Evgeni Svetoslav, Fierre Dervau, Kurt Mazur, Michel Plasson, Emanuel Krivine, Maurizio Arena, Thomas Fulton, Emil Tchakarov. Οι κριτικές αναφέρονται με τα πιο επαινετικά σχόλια στη δεξιοτεχνία της χορωδίας, κατατάσσοντάς την στα κορυφαία σύνολα του κόσμου.

Έχει συμμετάσχει σε πολλές παραστάσεις όπερας (*Turandot* και *Nabucco*, με διευθυντή τον Μ. Plasson στο Παρίσι, *Boris Godunov*, *Il Trovatore* και *Macbeth*, με διευθυντή τον Th. Fulton στην Οράνζ της Γαλλίας και *Carmen* στη Νιμ της Γαλλίας). Έχει, επίσης, λάβει μέρος σε πολλά φεστιβάλ, όπως: Ο "Μουσικός Μάιος" της Φλωρεντίας, με διευθυντή τον Ζ. Mehta, καθώς και σε φεστιβάλ στο Βέλγιο, στη Δανία, στην Ιερουσαλήμ, στο Τορόντο, στη Βιέννη, στη Λυών, στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, στο Ηράκλειο, στην Πράγα, στο Βερολίνο, στη Δρέσδη, στη Λουκέρνη και στη Ζυρίχη.

Το ρεπερτόριο της χορωδίας περιλαμβάνει περισσότερα από 80 ορατόρια και έργα a capella όλων των ειδών και εποχών. Εκτελεί με μεγάλη επιτυχία έργα, όπως η *Ενάτη Συμφωνία* και η *Missa Solemnis* του Μπετόβεν, το *Ορατόριο "Μεσσίας"* του Χαίντελ, το *Magnificat* του Μπαχ, τα *Ρέκβιεμ* του Μότσαρτ και του Βέρντι, τον *Φάουστ* του Λιστ, το *Stabat Mater* του Ροσσίνι, το *Ein Deutsches Requiem* του Μπραμς, τον *Alexander Nevsky* του Προκόφιεφ και τα *Carmina Burana* του Καρλ Ορφ.

Εκτός από τη Ραδιοφωνία της Βουλγαρίας, παραστάσεις της χορωδίας έχουν ηχογραφήσει το ραδιόφωνο του Παρισιού, το ραδιόφωνο των Βρυξελλών, το Β.Β.С. του Λονδίνου και, επίσης, η βουλγαρική, η γαλλική, η γερμανική, η βελγική, η μοσχοβίτικη και η ιαπωνική τηλεόραση. Η Χορωδία έχει πραγματοποιήσει ηχογραφήσεις δίσκων και CD με τις βουλγαρικές δισκογραφικές εταιρείες BALKANON και GEGA AND MEGA, καθώς και με εταιρίες του εξωτερικού, όπως: EMI, DECCA, HARMONIA MUNDI - Παρίσι, COLUMBIA - Ιαπωνία, MONITOR - Η.Π.Α., FORLANE - Γαλλία και PAFHE MARCONI.

GUSTAV MAHLER

(1860 - 1911)

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 2 ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ, ΣΟΠΡΑΝΟ, ΑΛΤΟ ΚΑΙ ΜΕΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΣΕ ΝΤΟ-ΕΛΑΣΣΟΝΑ

Ο Μάλερ ξεκίνησε τη 2^η Συμφωνία του το 1888, αμέσως μετά την ολοκλήρωση της 1^{ης} Συμφωνίας. Ο διορισμός του όμως ως διευθυντή ορχήστρας, πρώτα στη Βουδαπέστη και ύστερα στο Αμβούργο, δεν του άφησαν καθόλου χρόνο να ασχοληθεί με το έργο αυτό. Μόλις το 1893 ολοκληρώνει το β' και γ' μέρος της 2^{ης} Συμφωνίας, και το 1894 την ολοκληρώνει ουσιαστικά κατά την περίοδο των διακοπών του, διορθώνοντας στο τέλος το α' μέρος μόνο ως προς την ενορχήστρωση. Η πρώτη παρουσίαση του έργου έγινε στις 13 Δεκεμβρίου 1895 στο Βερολίνο.

Στη 2^η Συμφωνία, ο Μάλερ διακόπτει τη συνηθισμένη αντίληψη της φόρμας της συμφωνίας. Στα παραδοσιακά τέσσερα μέρη προσθέτει ένα πέμπτο και επιπλέον ενισχύει την ορχήστρα με χορωδία, σολίστ και εκκλησιαστικό όργανο. Έτσι, το σύνολο πλησιάζει τη δομή μιας συμφωνικής καντάτας. Στην πρώτη του εμφάνιση, το έργο προκάλεσε έντονες αντιδράσεις. Σήμερα όμως, η "Δεύτερη" μαζί με την "Ένατη" και το "Τραχούδι της Γης" συγκαταλέγονται στις πιο δημοφιλείς συμφωνίες του Μάλερ.

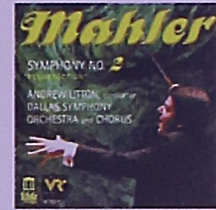
Ο Μάλερ κάποτε έγραψε: "Όταν συνδέτω έναν μεγάλο μουσικό πίνακα, πάντα καταλήγω σ' ένα σημείο, όπου πρέπει να χρησιμοποιήσω τον "λόγο" ως βοηθητικό μέσο της έκφρασης των μουσικών μου ιδεών". Σε πέντε συμφωνίες δεν τήρησε την αρχή του αυτή, όμως ακόμη και στα καθαρά συμφωνικά του έργα κάποια "προγράμματα" ή προγραμματικές αναφορές σε τραχούδια χίνονται χέφυρες για τις σκέψεις του. Πρόκειται για ένα χαρακτηριστικό του ανεξάρτητου μουσικού, για τον οποίο η απόλυτη "ηχητική φόρμα" δεν έχει μεγάλη σημασία. Αντιθέτως, θεωρεί να έχει νόημα μόνο η μουσική ως έκφραση ανθρωπίνων παθών.

Τα δέματα του α' μέρους και η δόμησή του δείχνουν επιδράσεις από τον Μπρούκνερ. Το κύριο θέμα, την αρχή του οποίου βλέπουμε στο παράδειγμα,

Allegro maestoso. Mit durchaus ernstem und feierlichem Ausdruck.
trem. (nicht theilen)

1. Violine
2. Violine
Viola
Violoncell
Contrabass

ff *p*
trem. (nicht theilen)
ff *p*
trem. (getheilt)
ff *p*
wild fff
sf *ff* *ff accel.* *sf* *f*
wild fff
ff *ff accel.* *sf* *f*

δημιουργείται στο σύνολό του σιγά-σιγά και σε μερικά τμήματα. Βρίσκει ύστερα από εκτεταμένη ανάπτυξη τον αντίποδά του σ' ένα λυρικό και μελωδικό θέμα. Μ' αυτό το υλικό παρουσιάζονται έντονες μάχες κατά της μοίρας και του "κακού" και δεν φτάνει σε μια λύση των συγκρούσεων.

Στο β' μέρος κυριαρχεί ένα χαριτωμένο εύθυμο θέμα βαλς, το οποίο σε ανέμελη κίνηση περνά τον κύκλο των οργάνων. Αξιοσημείωτες αντιστικτικές φωνές το συνοδεύουν. Αλλά η αναστάτωση του α' μέρους δεν έχει χαθεί εντελώς. Ακούγεται ο απόηχός της σε έντονα ξεσπάσματα, που απειλούν τη χαλνή του β' μέρους.

Το γ' μέρος είναι ένα αλλόκοτο, ανήσυχο σκέρτσο. Ένα τραγούδι του Μάλερ "Το κήρυγμα του Αντωνίου της Πάντουα στα γάρια" ("Des Antonius von Padua Fischpredigt") χίνεται θέμα μιας δυναμικής ηχητικής ζωγραφιάς με υπερβολικά εφέ της ορχήστρας, που αισθητά φαίνεται να επηρεάστηκε από τον Μπερλιόζ. Το Τρίο παρουσιάζει μια ευχάριστη αντίθεση με την ήρεμη γλυκύτητα των μελωδιών του. Αφού ξαναπερνά το σκέρτσο, ακολουθεί χωρίς διακοπή το δ' μέρος.

Η φωνή της άλτο τραγουδά στο δ' μέρος έναν γεμάτο μελαγχολία σκοπό για το ποίημα "Πρωταρχικό φως" ("Urlicht") από τη συλλογή "Το Μαγικό Κόρνο του παιδιού". Αυτή η μελωδία είναι μια απ' τις ωραιότερες του Μάλερ. "Έρχομαι απ' το Θεό και δέλω ξανά να πάω στο Θεό" είναι το συγκινητικό της νόημα. Τώρα χίνονται κατανοητά η σημασία του δερμόαιμου σκέρτσο, αλλά και ο συμβολισμός των αρχικών τριών μερών. Εκφράζουν στο σύνολο τη ζωή με τα τραχικά προβλήματά της (α' μέρος), τη χαλαρή φυσικότητά της (β' μέρος) και την ορμητική, χαοτική αναστάτωση (γ' μέρος). Αφού ξεπεραστούν αυτές οι "φάσεις", ο άνθρωπος κυριαρχείται από την επιθυμία του θανάτου. Στρέφει όλες τις σκέψεις του στη μεγάλη μεταμόρφωση, προς το "άλλον κόσμο".

Το τελευταίο μέρος φέρνει (πάλι χωρίς διακοπή) σε λογική συνέχεια αυτού του προγράμματος την αναπαράσταση της Εσχάτης Κρίσης. Γι' αυτό χρησιμοποιείται, εκτός από τους σολίστ, και ο όγκος της χορωδίας. Ύστερα από μια εκτεταμένη χέφυρα έφτασε η "φοβερή ώρα": Η ορχήστρα κορυφώνεται σε τρομερή ένταση και αναστάτωση. Τα κρουστά βροντούν, οι τάφοι ανοίχουν. Όλοι, φτωχοί και πλούσιοι, αριστοκράτες και απλοί άνθρωποι συγκεντρώνονται και ο δρηνός ανυγώνεται σε κραυγή τρόμου, που αντηχεί και σβήνει. Μόνο το τραγούδι του πουλιού του θανάτου διαπερνά την απόμακρη σιγή. Όμως από το τίποτε συγκεντρώνονται φωνές και η χορωδία φωνάζει χαρούμενα: "Ανάσταση, ναι ανάσταση" ("Auferstehn, ja auferstehn")! Η ελπίδα χεμίζει την καρδιά: "Θα πεδάνεις για να ζήσεις".

H. Renner/ K.Schweizer, Reclams Konzertführer, Stuttgart 1982, σ. 428-430, μετάφραση: Evelin Voigtmann

GUSTAV MAHLER

(1860 - 1911)

Ο Βοηθός Γκούσταφ Μάλερ (Gustav Mahler), που ήρθε ν' αναζητήσει στο Ωδείο και στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης μια σοβαρή μουσική και φιλολογική κατάρτιση, στα είκοσι χρόνια του ήταν ήδη ένας εξαιρετος αρχιμουσικός στο θέατρο της Χάλλε. Σε όλη του τη σταδιοδρομία, που τον οδήγησε από το Κάσσελ στην Πράγα, από τη Λειψία στη Βουδαπέστη και από το Αμβούργο στη Βιέννη και στη Νέα Υόρκη, η φήμη του σαν *καπέλλμαϊστερ* δεν έπαγε να μεγαλώνει. Πάνω στο πόντιουμ έδειξε μια απόλυτη μαστοριά βασισμένη στα εξαιρετικά μουσικά του χαρίσματα. Η λαμπρή αυτή εξειδίκευση, που θα μπορούσε να είναι επικίνδυνη για τη φήμη του σαν συνθέτη, αφού μια αρνητική προκατάληψη περιστοιχίζει τόσο ανόητα τη "μουσική του μαέστρου" όσο και τη "μουσική του πιανίστα" - δεν τον εμπόδισε να καταταχί αμέσως ανάμεσα στους μεγάλους δασκάλους της αυστριακής σχολής. Περισσότερο ακόμη από εκείνη του Μπρούκνερ και του Μπραμς, η μουσική του απαιτεί από τα λατινικά αυτιά μια προσπάθεια προσαρμοχής, που για πολύν καιρό οι Γάλλοι φάνηκαν ελάχιστα διατεθειμένοι να καταβάλουν. *"Άλλωστε, στην αισθητική του μπορεί να προβάλλει κανένας ορισμένες αντιρρήσεις αρχής. Το αρκετά σύνθετο ύφος του δεν αποφεύχει πάντα την αταξία και την ασάφεια (obscuriti) και του καταλογίζουν ότι βαραίνει τη μουσική του με προθέσεις υπερβολικά φιλολογικές. Βρίσκεται μακριά από την ευχενική πειθαρχία του Μπραμς και από την απλότητα του Μπρούκνερ και δεν ξεφεύχει πάντα από ορισμένες "φτίνιες", που ξαφνιάζουν μέσα σ' ένα ύφος τόσο πλούσιο και τόσο σοβαρό. Όμως, οι επιφυλάξεις αυτές μας κάνουν να ξεχνάμε μερικές φορές πολύ εύκολα τις υψηλές αρετές αυτού του προικισμένου με μια ανώτερη τεχνική συνθέτη".*

Τα σχετικά λίγα, αλλά μεγάλης σημασίας έργα του δεν απευθύνονται παρά στους ακροατές της αίθουσας συναυλιών. Παρόλο που ήταν ένας λαμπρότατος αρχιμουσικός θεάτρου και διατέλεσε μάλιστα διευθυντής της Όπερας της Βουδαπέστης και της Όπερας της Βιέννης, ο Μάλερ δεν έγραψε για τη σκηνή παρά ένα νεανικό έργο, τους *Αρχοναύτες* (καταστράφηκε από το συνθέτη), καθώς και ένα παραμυθόδραμα, τον *Rübezahl* (χαμένο;). Είναι εκπληκτικό το ότι η πολυτάραχη και βαθιά λυρική του μεγαλοφυΐα δεν ένοιωσε την έλξη του τραγουδημένου θεάτρου, όπου θα μπορούσε να κάμει να λάμγουν οι ωραιότερες από τις αρετές του. Η σπαρακτική συγκίνηση που αναδίνουν ορισμένα από τα *λίντερ* του, και ιδιαίτερα τα *Τραχούδια για Νεκρά Παιδιά* (στίχοι Friedrich Rückert), αποδεικνύουν πως ο Μάλερ, με τη συχνά "τρισανική" του ευχλωπία, είχε όλα τα απαραίτητα χαρίσματα για να δώσει συγκινητικά λυρικά δράματα. Μας άφησε εννιά *Συμφωνίες* και μια δέκατη, μερικά μόνο ενορχηστρωμένα, το συνταρακτικό *Τραχούδι της Γης* (για μεσόφωνο, τενόρο και ορχήστρα, σε κλασική κινεζική ποίηση και κυρίως Λί Τάι-πό) και πολυάριθμα φωνητικά έργα, κύκλους από *λίντερ*, όπως τα δώδεκα *Λίντερ* από το "*Μαγικό Κόρνο του Παιδιού*", τα πέντε *Τραχούδια για Νεκρά Παιδιά* (από την ομώνυμη συλλογή λαϊκών ποιημάτων των Άχιμ φον Άρνιμ και Κλέμενς Μπρεντάνο), τα τέσσερα *Τραχούδια ενός Οδοιπόρου* (*Lieder eines Fahrenden Gesellen*) και άλλες σελίδες με βαθύ αίσθημα και αρμονική γραφή μοναδικής τολμηρότητας.

ΠΗΓΗ:

Εμίλ Βυλερμόζ. 1980. *Ιστορία της Μουσικής*,
Τόμος 2^{ος} (Μετάφραση: Γιώργος Λεωτσάκος).

Αθήνα: Εκδόσεις Υποδομή, σ. 109-110.

* Στο παραπάνω κείμενο έχει διατηρηθεί η ορθογραφία και το συντακτικό του συγγραφέα.

Τιμές εισιτηρίων Κ.Ο.Θ.

ΠΛΑΤΕΙΑ Α΄	20, 00 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β΄ - ΘΕΩΡΕΙΑ	12, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	9, 00 €

ΜΕΙΩΜΕΝΟ*

ΠΛΑΤΕΙΑ - ΘΕΩΡΕΙΑ	9, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	6, 00 €

Τιμές συνδρομών [-25%]

ΠΛΑΤΕΙΑ Α΄	90, 00 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β΄ - ΘΕΩΡΕΙΑ	54, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	40, 50 €

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ - ΕΙΔΙΚΗ ΤΙΜΗ Για όλες τις ζώνες	25, 00 €
--	----------

**(εκπαιδευτικοί, φοιτητές, σπουδαστές, μαθητές ωδείων)*

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται στο Ταμείο της Κ.Ο.Θ.

(Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών),

**Δευτέρα έως Πέμπτη 10:00 - 13:00 και 18:00 - 20:00 και Παρασκευή 10:00 - 13:00,
καθώς και το απόγευμα της συναυλίας στο Μ.Μ.Θ. 19:00-21:00**

Τηλέφωνο ταμείου: 2310 236990

Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα - αν χρειαστεί - να τροποποιήσει το πρόγραμμα

Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα

Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

ΟΙ ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

15 Νοεμβρίου 2002

ΣΟΦΙΑ, ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

21.00

GUSTAV MAHLER - 2η Συμφωνία για σόλο φωνές, χορωδία και ορχήστρα

ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ 13ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΕ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΠΕΜΠΤΗ

21 Νοεμβρίου 2002

Μ.Μ.Θ.

21.00

ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Με έργα Barber, Rota, Herrmann & Bernstein

Emir Saul δ/ντής ορχήστρας | **Dmitri Yablonsky** βιολοντσέλο

Αν. Καλλιτεχνικός Διευθυντής □
Μίκης Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός □
Κάρολος Τρικολίδης

οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ.

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Δημήτρης Χανδράκης

Κορυφαίοι Α'
Μίκης Μιχαηλίδης
Γιώργος Πετρόπουλος
Θεόδωρος Πατσαλίδης

Tutti
Κρυστάλλης Αρχοντίης
Εύη Δελφινόπουλου
Μαρία Δρούγου
Γιώργος Κανδυλίδης
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκρέτα Παππά
Μαρία Σουέρεφ
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτωρ Λάππας
Μαρία Μητριζάκη
Αντασσία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Ντάρια Κάτσιου
Ανθή Τζίμα

Κορυφαίος Β'
Νικόλαος Αρχοντίης
Αλέκτας Τζιαφέρης

Tutti
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Isabelle Both
Μαρία Εκλεκτού
Αθανάσιος Θεοδωρίδης
Ευαγγελία Κουζώφ
Καλλιόπη Μυλαράκη
Δέσποινα Παπαστεργίου
Μίμης Τοπσιδής
Μαρία Ζαχαριάδου
Ξένη Λουκίδου
Παράσχος Τηνιακούδης

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Lutz Kühne

Κορυφαίοι Β'
Αλεξάνδρα Βόλση
Αντώνης Πορίχης

Tutti
Χρήστος Βλάχος
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Κατερίνα Μητροπούλου
Ειρήνη Παραλίκα
Φελίτσια Ποπίκα
Ρόζα Τερζιάν
Παύλος Μεταξάς
Σπύρος Τάκας
Δημοσθένης Φωτιάδης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Πάτρας
Βασίλης Σαΐτης
Δημήτρι Γκουντίμοβ

Κορυφαίος Β'
Ρένος Μπαλτάς
Απόστολος Χανδράκης

Tutti
Χρήστος Γρίμπας
Βίκτωρ Δάβαρης
Ανθή Κοντογιαννάκη
Γεώργιος Μανώλας
Δημήτρης Πολυζωΐδης
Γιάννης Στέφος
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς
Ίλινα Νάκη-Φερένσε

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'
Γεώργιος Γράλιστας
Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίος Β'
Ιωάννης Χατζής

Tutti
Λεωνίδας Κυριδης
Αναστάσιος Μαυρουδής
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Αγάπη Παρθενάκη
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Μιχάλης Σαπουντζής

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Νίκος Δημόπουλος
Πέτρος Σουσαμόγλου

Κορυφαίοι Β'
Ιωάννης Ανισέγκας
Γεώργιος Κανάτσος
Ίλιε Μακοβέι
Μάλαμα Χατζή

Tutti
Νίκος Κουκίης

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β'
Νικόλαος Καλπαξίδης
Βλαντιμίρ Γκάνεβ
Κωνσταντίνος Χασιώτης

Tutti
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Χρήστος Γραονίδης
Κοσμάς Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'
Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Οβίντιου Καπλέσκου

Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Βασίλης Ζαράγκας
Γιώργος Πολίτης

Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Μαρία Πουλιούδη

Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Christian Beemelmans
Κοσταντίν Ισνράτε

Κορυφαίοι Β'
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζό

Tutti
Νίκος Δραγομάνοβιτς

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόρης Νέτσκας

Κορυφαίοι Β'
Γεώργιος Αβράμογλου
Νίκος Μπαχαρίδης

Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Ιωάννης Σισμανίδης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Φιλήμων Στεφανίδης
Γιώργος Κόκκορας
Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β'
Φώτης Δράκος
Δημήτριος Νέτσκας
Λουκάς Παρθένης

Tutti
Βαγγέλης Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Τηνιακούδης
Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτριος Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεφ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίος Β'
Κωνσταντίνος Χανής

Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΠΙΑΝΟ

Μαριλένα Λιακοπούλου

ΑΡΠΑ

Κατερίνα Κίτσου

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.
Ελένη Μπουλασίκη

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ
Βασίλης Ξαγαράς - Αντώνης Ευστρατίου

ΚΛΗΤΗΡΑΣ
Πέτρος Γιάντσης

*Οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. - μόνιμοι και έκτακτοι - αναφέρονται με αλφαβητική σειρά

- ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ. - Μίκης Μιχαηλίδης
✉ michaelides@koth.gr

- ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ
Δ/ΝΣΗΣ - Φίλιππος Χατζησίμου
☎ 2310 589160
✉ philh@koth.gr

- ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ - Μαρία Νιμπή
Νίκος Κυριακού
☎ 2310 589163
✉ info@koth.gr

- ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ - Στεφανία Γιάντση
☎ 2310 589157
- Μανώλης Αδάμος
☎ 2310 589159
✉ economics@koth.gr

- ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ/
ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ - Λίνα Μυλωνάκη
☎ 2310 589156
✉ press@koth.gr
✉ library@koth.gr

- ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΙΣ - Πηνελόπη Σερδάρη
☎ 2310 589158
✉ artistic-dep@koth.gr

- ΤΑΜΙΑΣ - Έλενα Παράσχου
☎ 2310 236990

FAX Κ.Ο.Θ. 2310 604854

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μονή Λαζαριστών

Κολοκοτρώνη 21, 564 30 Σταυρούπολη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΑΜΕΙΟ Κ.Ο.Θ.

Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών

Εθνικής Αμύνης 2, 546 22 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

www.tssso.gr

[υπό κατασκευή]

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

με την υποστήριξη
Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
Αγγελιοφόρος

FM 100
100